

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 22 februari 1944 kl. 4 em.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om vissa åtgärder till fiskerinäringens befrämjande.

(2:a avd.)

I två inom riksdagen väckta, till jordbruksutskottet hänvisade likalydande motioner, nämligen I: 156 av herr *Heiding m. fl.* och II: 236 av herr *Hansson i Skediga m. fl.*, har hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära,

dels att stöd- och prisreglerande åtgärder i syfte att trygga avsättningen av fiskarens produkter förberedas för att kunna verkställas, så snart fred inträtt;

dels att en grundlig utredning företages för att klarlägga orsakerna till den pågående avfolkningen av våra skärgårdar, ävensom i vad mån och på vad sätt åtgärder från det allmännas sida kunna vidtagas, som bidraga till att skärgårds- och fiskarebefolkningen må kunna kvarbliva vid sin näring i största möjliga omfattning;

dels ock att Kungl. Maj:t för riksdagen måtte framlägga förslag till åtgärder, som genom nämnda utredning kunna befinnas ändamålsenliga och påkallade.

I fråga om de skäl som anförts till stöd för dessa yrkanden hänvisas till motionerna.

Vad först beträffar motionärernas önskan att frågan om vilka åtgärder som borde vidtagas till tryggande av priserna på och avsättningen av fisk i händelse av fred och därav föranledd kris på fiskmarknaden redan nu måtte upptagas till behandling vill utskottet erinra om att detta spörsmål berörts i årets statsverksproposition. Under punkt 167 å nionde huvudtitelns driftbudget har nämligen chefen för jordbruksdepartementet hemställt om be- myndigande för Kungl. Maj:t att, därest förhållandena så skulle påkalla, under nästkommande budgetår anordna reglering av handeln med och priset på strömming och sill i huvudsaklig överensstämmelse med vad som gällde före år 1942, varjämte för ändamålet begärts ett formellt belopp av 100 kronor med förslagsanslags natur. En liknande anordning har för övrigt kommit till stånd i vad gäller innevarande budgetår. I avseende å avsättningen av den på ostkusten viktigaste fisken, nämligen strömmingen, synes sålunda det i motionerna berörda problemet redan vara uppmärksammat av Kungl. Maj:t.

Utskottet.

För reglering av priset på och avsättningen av fiskfångsterna på västkusten ha medel tidigare plägat anvisas från det å riksstaten under nionde huvudtiteln uppförda anslaget till främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. Enligt vad som uppgives av departementschefen i årets statsverkspro-

position förelåg vid ingången av löpande budgetår å nämnda anslag en avsevärd behållning. Med hänsyn till storleken av det belopp, som sålunda stode till förfogande för åtgärder i anslaget syfte, ha några medel för ändamålet icke äskats för nästkommande budgetår. Därest konjunkturerna för fiskerinäringen skulle så försämrats, att åtgärder till stabilisering av fiskpriserna på västkusten prövas erforderliga, finnas sålunda medel tillgängliga för ändamålet. Utskottet utgår ifrån att såväl Kungl. Maj:t som vederbörande myndigheter ha sin uppmärksamhet riktad på frågan och, därest förhållandena så påkalla, vidtaga därav föranledda åtgärder.

Vad härefter angår det i motionerna berörda problemet om skärgårdarnas avfolkning torde — enligt vad utskottet inhämtat — de av motionärerna i detta ämne gjorda påståendena äga visst fog för sig. Utskottet grundar detta sitt omdöme bland annat på vad som anföres i en av statens livsmedelskommission med utlåtande den 18 februari 1943 överlämnad framställning av Gustavsbergs, Ingarö och Nämdö socknars kristidsnämnd, däri hemställas om åtgärder för att få nedlagda fiskareboställen i skärgården bebodda, ävensom innehållet i ett av lantbruksstyrelsen i detta ärende avgivet yttrande. Framställningen i fråga är för närvarande beroende på Kungl. Maj:ts prövning. I vad de påtalade svårigheterna för fiskarebefolkningen att kunna kvarbliva vid sin näring bero av bristfälligheter i gällande lagstiftning på fiskerättens område torde emellertid problemet komma att upptagas till övervägande inom den nyligen tillsatta fiskerättskommittén. Beträffande denna del av frågan torde således någon åtgärd från riksdagens sida i anslutning till motionerna icke vara erforderlig.

I vad den påtalade avfolkningen av våra skärgårdar föranledes av andra än de nu angivna orsakerna synes företeelsen utgöra en del av en vida större fråga, nämligen problemet om landsbygdens avfolkning överhuvud. Sistnämnda fråga torde komma att i annat sammanhang bliva föremål för behandling vid årets riksdag. Innan så skett, synes icke lämpligt att någon begäran om utredning i det av motionärerna angivna hänseendet framställs.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

att de likalydande motionerna I: 156 och II: 236 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 22 februari 1944.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Tjällgren, Carl Edmund Eriksson, Granath, Gabrielson, Alfred Andersson, Jacob Hansson, friherre Beck-Friis* och *Sundelin* samt

från andra kammaren: herrar *Andersson i Löbbo, Gustafson i Vimmerby, Ericsson i Sörsjön, Mäler, Carlström, Lundbom, Johansson i Öckerö* och *Larsson i Karlstad*.
